

100 LET REPUBLIKY V ÚVALECH

Velkolepé oslavy na malém městě
ČTĚTE NA STRANĚ 2

PŘEDVÁNOČNÍ PEČENÍ

Inspirace pro mlsné jazýčky
ČTĚTE NA STRANĚ 2

Úvodník

A máme tu další vydání! ... a v něm se vrátíme do nedávné minulosti. Jako nejvýznamnější bych vybral oslavu 100 let od založení ČSSR a v rámci této akce návštěvu pana prezidenta T. G. Masaryka. Také se dozvíme jak vypadal výlet do Německa pohledem Kačky

Listopadové z 9.A. (Mimochodem tento článek se objevil i v Životě Úval, doporučuji přečíst.) A nakonec v rámci 100 let ČSR se dozvíme pár důležitých informací o konci 1. světové války. A nesmím zapomenout ani na článek o nové paní učitelce anglického

jazyka Dorothy Lubwamě. (Ptala se Rozálie Poldová z 8.A.) Doufám, že jsem na nic nezapomněl ... Užijte si poslední letošní vydání :-)

autor článku:
MATĚJ IRA
třída 8.B

Na shledanou v novém roce

Už teď se můžete těšit na nové články našich redaktorů! Přejeme vám veselé Vánoce a hezké počtení i v novém roce. Vaše redakce

foto: Fotil průvodce :)

100 let

V tomto vydání se hodně zaměřujeme na oslavy 100 let konce 1. světové války a následně samostatného Československa. Více si přečtete na stranách 2 a 3.

Výlet do Německa

Jak již titulní foto napovídá, 7., 8. a 9. ročník se v říjnu vypravil na dvoudenní poznávací zájezd do Německa, konkrétně do Berlína a Postupimi. Více na straně 2.

Dorothy

Jak již jsem zmiňoval v úvodníku, na naší škole máme od září novou mluvčí anglického jazyka. Více se dozvíte na straně 3.

Pokračování rozhovoru

Nezapomeňte na pokračování rozhovoru s novým panem ředitelem. Článek najdete na straně 3.

100 let republiky v Úvalech

28. října uběhlo 100 let od vzniku samostatné Československé republiky. A jak to oslavily Úvaly?

V sobotu 20. října se uskutečnil hlavní den oslav. Vidět jsme mohli prezidenta Masaryka s manželkou, se kterými se šlo průvodem od nádraží až na náměstí za doprovodu lidových písní dechové kapely Jitřenka. Při příchodu na náměstí zarecitoval Tomáš Javůrek Píseň o rodné zemi a bylo zahájeno slavnostní shromáždění. Po skončení následoval hlavní program v podobě odhalení pamětních desek a pokládání věnců a květin na pomník, vystoupení pěveckého sboru Christí, projevu starosty města a symbolického zasazení Lípy republiky. Po zazpívání původní československé hymny bylo hlavní shromáždění ukončeno. Celý den byl pak završen vystoupením žáků ze ZŠ Úvaly a MDDM, občerstvením a velkolepým ohňostrojem.

https://cs.wikipedia.org/wiki/S%C3%A1tn%C3%AD_symboly_%C4%Besk%C3%A9_republiky

Celkově si myslím, že se organizátorům průběh oslav velmi povedl.

foto:

autor článku:
MAJDA KOPKOVÁ
třída 8.A

Předvánoční recepty

Jahelník 200 g jahel, sůl, 4 vejce, bílky a žloutky zvlášť, 150 g mouč. cukru, ½ lžičky ml. skořice, 100 g rozinek, 100 g ořechů, 200 g sušených švestek. Jáhly nasypte do cedníku a spařte vroucí vodou. Přiveďte k varu 0,75 l vody, osolte, přisypte spařené jáhly a vařte 20 minut, aby vznikla hustá kaše. Nechte vychladnout. Vmíchejte žloutky, polovinu cukru, skořici, rozinky a ořechy. Z bílků ušlehejte sníh, zašlehejte zbývající cukr a ještě alespoň 2 min. šlehejte do zhoustnutí, pak jemně vmíchejte do jáhlové hmoty. Pekáč vložte papírem na pečení. Rozetřete do něj polovinu těsta, pokladte sušenými švestkami (můžete nahradit jablky, meruňkami nebo čerstvými švestkami) a překryjte druhou polovinou těsta. Pekáč vložte do trouby předehřáté na 160 °C (u

horkovzdušné na 140 °C). Pečte hodinu.

Přišli jsme, viděli jsme aneb jak Úvaly vyjely do Německa

foto: Kateřina Listopadová

foto: Kateřina Listopadová

Na úvod bych chtěla moc poděkovat všem, kteří nám umožnili zúčastnit se tohoto zájezdu. Paní učitelce Exnerové a paní učitelce Boháčkové, jejímu manželovi a také vedení školy. Byl to úžasný zážitek, děkujeme.

Po několika úmorných a ospalých hodinách cesty jsme konečně dorazili na první zastávku naší trasy – do Postupimi. Vydali jsme se do zahrad zámku Sanssouci. Přes syčravé počasí jsme si prošli nejzajímavější místa. V samotné Postupimi jsme navštívili holandskou čtvrť, která mnohé velmi zaujala svou krásou. Všude byly malé, roztomilé obchůdky. Zde jsme dostali rozchod.

Překvapení tímto malebným městem jsme se autobusem vydali směr Berlín. Cestou jsme zastavili v Kauflandu, ve kterém jsme nakoupili ... samé jídlo samozřejmě.) Nočním Berlínem jsme projížděli do hotelu, do kterého jsme dorazili vcelku pozdě. Všichni byli unavení, a tak jsme šli hned spát, ovšem natěšení na procházku Berlínem, která nás druhý den čekala. V pátek ráno jsme se po snídani přiblížili k Berlínské zdi, která byla z velké části pokryta street art malbami. Byly to krásné malby, které v sobě skrývaly mnoho myšlenek a názorů. Následujícím místem našeho výletu byla budova Říšského sněmu. Tam jsme se společně

foto: Kateřina Listopadová

foto: Kateřina Listopadová

všichni vyfotili a věřte nebo ne, byli jsme tak zajímavý objekt, že si nás museli vyfotit i asijsí turisté.

Dále jsme se přesunuli k památce, na kterou jsme byli velmi zvědaví. Velká chlouba Berlína – Braniborská brána. Toto místo bylo sice plné turistů, ale i tak se nám tam líbilo. Malými uličkami jsme posléze došli k památníku obětem holocaustu. Je to velmi zajímavé místo. Okolo oběda jsme dostali rozchod v berlínském obchodním centru. Někteří si koupili jídlo a někdo různé suvenýry a dárečky. Zastavili jsme se i u checkpointu Charlie a další části Berlínské zdi. Ulice byly plné malých obchodů, restaurací a kaváren. To, co nás velmi překvapilo a je to pro nás nezvyklý jev, bylo to, že všude bylo plno kol. Skoro každý jel na kole. Jak v Postupimi, tak v samotném Berlíně. Bylo vtipné, když bylo někde zaparkovaných třeba padesát kol. Takže cyklisté se v Německu určitě uplatní. Někteří měli s sebou

fotoaparáty, kterými se povedlo zachytit to nejpodstatnější a nejhezčí z tohoto výletu. Celý zájezd nás provázel průvodce. Bohužel jsme podle všeho věděli víc my než on sám. Ale co si budeme povídat ... Tento zájezd se mi moc líbil a můžu s jistotou za všechny říct, že byl opravdu super. Překvapilo nás, jak obrovské vše v Berlíně je. Obrovské, ale velmi hezké. Takže děkuji za všechno a ráda se zase vrátím.)

autor článku:
KATEŘINA LISTOPADOVÁ
třída 9.A

100. výročí ukončení 1. světové války

Ve stínu oslav 100. výročí založení Československé republiky jsme si 11. listopadu připomněli též 100. výročí ukončení 1. světové války. V tento den roku 1918 Německo podepsalo ve francouzském Compiègne příměří. Na počátku války v r. 1914 proti sobě stály mocnosti Trojdhody (Dohody) (tj. Francie, Velká Británie a Rusko) a Trojspolku (tj. Německo, Rakousko-Uhersko a do r. 1915 Itálie). Válečný konflikt byl vyvrcholením soupeření o přerozdělení světa. Znamý atentát na následníka trůnu Ferdinanda d'Este byl spíše záminkou, která urychlila další

události. Do války byly postupně vtaženy desítky dalších států. Během konfliktu padlo přibližně 10 milionů lidí, zraněných bylo více než dvakrát tolik a další miliony lidí zůstaly nezvěstné. Konec války doprovázel vznik nových států ve střední a východní Evropě. Po uzavření příměří další jednání mezi Centrálními mocnostmi (tj. státy poraženými) a státy Dohody probíhala na mírové konferenci v Paříži (od ledna r. 1919). Německo ztratilo své kolonie, muselo platit válečné reparace a nesmělo zbrojit. Za 20 let poté ale opět Německo stálo u rozpoutání dalšího světového konfliktu ...

foto: Bloomberg

autor článku:
JAN ŘEZÁČ
třída 9.A

Meet Dorothy

Dorothy is from Uganda, but she has lived in the Czech Republic for 16 years and in Úvaly 2 years. Dorothy is 38 years old and she is married. She likes Prague very much. She has got two kids (8 and 6 years old), but she hasn't got any pets. Her favourite czech food is „řízek“. Dorothy likes her job (teaching) and her hobbies are dancing, singing and she likes walking with her kids. Dorothy speaks Czech because she attended a language school. She has got many friends.

autor článku:
ROZÁLIE POLDOVÁ

Interview with Ms. Dorothy by Žofka Vopálenská

An interview with Miss Dorothy, a teacher at Úvaly primary school.

Where did you live before moving here?

Ms. Dorothy: I lived in Uganda, in Africa.

Why did you move here?

Ms. Dorothy: We came here as students, to pursue a better education.

Is it very different here than in Uganda?

Ms. Dorothy: Yes, very much.

Do you have any family here?

Ms. Dorothy: Yes, I have children here.

How long have you been living here?

Ms. Dorothy: For sixteen years.

Do you like it here?

Ms. Dorothy: Yes, I do.

Pokračování rozhovoru ...

8. Jak jste se cítil, když jste tu byl teprve týden a už se stalo právě toto?

O: V každém případě jsem si představoval svůj nástup jinak. Bylo to bylo velmi nemilé. Určitě jsem nečekal, že o tom bude diskutovat téměř celé město. Navíc proběhla reportáž v televizi. Od začátku to byla náročná situace. Především na všechny žáky z dané třídy je vzhledem k tak velké pozornosti kladen velmi vysoký psychický tlak. Na druhou stranu však může být otevření této otázky do budoucna i přínosné. Nyní však především věřím, že se situace co nejdříve uklidní a budeme se moci všichni začít

opět naplno věnovat příjemnějším věcem, jako jsou akce pro žáky, zkvalitňování výuky a zvelebování školy.

9. Připadá Vám naše škola šikanou posedlá?

O: Problémy jsou na každé škole. Na takto velké škole určité problémy bezpochyby budou vždy. Větší škola, větší problémy. Uděláme však vše pro to, aby případných problémů bylo v budoucnu co nejméně. V každém případě chceme dát jasně najevo, že agresivní jednání u nás na škole NECHCEME a v žádném podobě ho NEBUDEME tolerovat! Určitě ale nejsme škola s nálepkou v „naší škole je šikana“.

10. Setkal jste se s něčím podobným na předchozí škole?

O: S konflikty určitě. Jak jsem již zmínil, jsou na každé škole.

11. Je to Vaše první zkušenost, kdy se něco takového řeší s odborníky?

O: Ano, v takovém rozsahu rozhodně. Trávíme nad tím mnoho času - konzultace s Českou školní inspekcí, Odborem sociálně právní ochrany dětí,

Pedagogicko-psychologickou poradnou, Policií ČR. Nechtěli jsme od začátku nic podcenit.

12. Otázek ohledně šikany bylo už dost, přejdeme dál. Teď bych vám chtěla položit na pár otázek na tělo :) Jak dlouho hrajete tenis?

O: Tenis hraji už od svých 13 let. Začal jsem poněkud pozdě, ale od té doby ho hraji, až na krátkou pauzu, pořád.

13. Jak jste se k tomuto sportu dostal?

O: Tatka mě kdysi poprvé přivedl do tehdejší místní tenisové školy vedené paní Regéczyovou a panem Těšíkem - a už jsem u tohoto sportu zůstal... :)

14. Jak se vám rozhovor líbil?

O: Spolupracovalo se mi s vámi dobře a líbilo se mi to. Mám radost, že školní časopis na naší škole funguje a že se mu věnujete.)

autor článku:
ELIŠKA KUČEROVÁ
třída 9.A

